

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/529/2015
Identifikačné číslo spisu:	7613211273
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7613211273.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Lawyer Partners a.s., IČO: 35 944 471, so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, proti odporcovi I., bývajúcemu v D., o zaplatenie 31,86 €, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 9 Ro 358/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. apríla 2015 sp. zn. 5 Co 334/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 8. januára 2014 č. k. 9 Ro 358/2013-16 uložil navrhovateľovi, aby do 3 dní zaplatil súdny poplatok 6,50 € za vytvorenie spisu v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Krajský súd v Košiciach na odvolanie navrhovateľa uznesením z 30. apríla 2015 sp. zn. 5 Co 334/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Podľa jeho názoru rozhodol súd prvého stupňa správne. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľa, že v tomto prípade poplatková povinnosť vznikla podaním návrhu ešte v roku 2006, pretože o tomto jeho návrhu z roku 2006 bolo rozhodnuté v konaní sp. zn. 11 Ro 112/2008, ktoré skončilo zastavením konania pre nezaplatenie súdneho poplatku z návrhu a 16. mája 2013 bola na súd na DVD nosiči odstúpená Okresným súdom Liptovský Mikuláš identická žaloba, o ktorej bolo rozhodnuté tak, že jeho podanie bolo uznesením z 10. januára 2014, č. k. 8 Ro 346/2013-14, odmietnuté. Uviedol, že súd bol povinný návrh na vydanie platobného rozkazu, aj keď datovaný dňom 23. marca 2006, došlý mu 16. mája 2013, riadne vytlačiť so zreteľom na to, že bol zaslaný v elektronickej podobe a vytvoriť spis. Konštatoval, že poplatok bol vyrubený v lehote určenej § 13 zákona č. 71/1992 Zb., lebo táto začala plynúť až od konca roka 2013.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie. Uviedol, že v tejto veci podal

návrh na začatie konania už v roku 2006. Keď súdy v obdobných prípadoch odmietli v tom istom roku prijať jeho návrh podaný v elektronickej podobe, Ústavný súd Slovenskej republiky označil ich postup za protiústavný a prikázal im rešpektovať, že právne účinky návrhu nastali jeho podaním. V danom prípade to súd prvého stupňa nevzal na zreteľ. I keď navrhovateľovi vznikla poplatková povinnosť v roku 2006 (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.) a v roku 2013 nepodal žiadny nový návrh, súd ho vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Prehliadol, že v roku 2013 mu nebolo možné vyrubiť súdny poplatok, lebo došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Podľa názoru dovolateľa mu tým súdy v konaní odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadal preto napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Cdo 238/2014, 1 Cdo 242/2014, 1 Cdo 249/2014, 3 Cdo 268/2014, 3 Cdo 355/2014, 3 Cdo 436/2014, 3 Cdo 464/2014, 3 Cdo 452/2014, 3 Cdo 460/2014, 3 Cdo 462/2014, 3 Cdo 465/2014, 3 Cdo 494/2014, 3 Cdo 495/2014, 3 Cdo 496/2014, 3 Cdo 498/2014, 3 Cdo 500/2014, 3 Cdo 516/2014, 3 Cdo 518/2014, 3 Cdo 520/2014, 3 Cdo 530/2014, 5 Cdo 330/2014, 5 Cdo 375/2014, 7 Cdo 364/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľa podľa § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.